

Sygnatura akt III U 1167/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 08-07-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Alina Darul

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 08-07-2014 r. w Koninie

sprawy **B. F.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o emeryturę górniczą

na skutek odwołania **B. F.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 13.09.2013r. znak: (...)

1. O d d a l a odwołanie.

2. Zasądza od odwołującego na rzecz organu rentowego kwotę 60 zł tytułem

zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III U 1167 / 13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 września 2013 r. znak (...) - (...) (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił B. F. prawa do emerytury górniczej.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że wnioskodawca w postępowaniu przed organem rentowym udowodnił łącznie 2 lata, 1 miesiąc i 19 dni okresów pracy górniczej i równorzędnej, na dzień złożenia wniosku osiągnął wiek emerytalny 51 lat, 10 miesięcy i 4 dni oraz przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego jednak złożył wniosek o wycofanie środków zgromadzonych na koncie. Zatem nie została spełniona przesłanka konieczna do przyznania prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50 a ustawy, którą jest udowodnienie co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą.

Z decyzją tą nie zgodził się B. F. wnosząc odwołanie. Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji błąd w ustaleniach faktycznych polegający na błędnym przyjęciu, że ubezpieczony nie udokumentował wymaganego okresu 25 lat pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą. Podniósł, iż od 1980 r. wykonywał na rzecz Kopalni (...) prace, które są uznawane za pracę górniczą. Pracując bowiem na warsztacie jako tokarz wykonywał prace związane remontami

głównymi i podstawowymi maszyn i układu (...). Od dnia 1.11.2007 r. stanowisko odwołującego zostało określone jako mechanik obróbki skrawaniem, a od dnia 1.07.2011 r. pracuje jako mechanik na odkrywce w Oddziale (...) (...). Po zmianie nazwy stanowiska charakter jego pracy nie uległ zmianie, wykonuje prace tokarskie i frezerskie przy produkcji jednostkowej i małoseryjnej, obsługuje tokarki uniwersalne, karuzelowe, frezarki pionowe i uniwersalne a także wytaczarki, dłutownice, wiertarki i szlifierki. Odwołujący podkreślił, że warsztaty, w których wykonuje pracę znajdują się bezpośrednio na odkrywce i zajmują się bieżącą naprawą, regeneracją, konserwacją podzespołów maszyn i urządzeń górniczych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc, że odwołujący w postępowaniu przed organem rentowym nie udowodnił wymaganego okresu pracy górniczej bowiem na 25 lat udowodnił jedynie 2 lata, 1 miesiąc i 19 dni takiej pracy, który to okres organ rentowy ustalił na podstawie świadectwa wykonywania pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą z dnia 5.04.2013 r.. Wykonywana przez odwołującego praca na stanowisku tokarza i mechanika obróbki skrawaniem nie jest pracą górniczą.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

B. F., ur. (...), złożył w dniu 19.08.2013 r. wniosek o przyznanie prawa do emerytury górniczej. We wniosku oświadczył, iż jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa. Ponadto oświadczył, iż nadal pozostaje w stosunku pracy z (...) S.A. w T.. Do wniosku ubezpieczony dołączył świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 24.06.2013 r. wystawione przez (...) S.A. w T., z którego wynika, że B. F. jest zatrudniony w tym zakładzie od dnia 1.09.1980 r. do nadal i w tym czasie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą określoną w art. 50 c ustawy o emeryturach i rentach z FUS i wg Rozp. MIPS z dn. 23.12.1994 r. :

- od 1.07.2011 r. do nadal - rzemieślnik zatrudniony stale na odkrywce mechanik wg zał. 2 pkt 32.

Pozostałe okresy w Kopalni :

- od 1.09.1980 r. do 22.04.1981 r. – tokarz,

- od 23.04.1981 r. do 14.04.1983 r. - zasadnicza służba wojskowa

- od 15.04.1983 r. do 12.05.1983 r. - ustawowa przerwa po wojsku

- od 13.05.1983 r. do 31.10.2007 r. - tokarz

- od 01.11.2007 r. do 30.06.2011 r. - mechanik obróbki skrawaniem.

Ponadto wnioskodawca przedłożył zaświadczenie Rp-7 o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz wykaz okresów za które wypłacone były zasiłki.

Na podstawie dołączonych dokumentów organ rentowy przyjął, że wnioskodawca udowodnił okres pracy górniczej w wymiarze 2 lata, 1 miesiąc i 19 dni. Odwołujący domagał się natomiast uwzględnienia, że w całym okresie zatrudnienia (...) S.A. wykonywał pracę górniczą.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, że B. F. podjął zatrudnienie w Kopalni (...) od dnia 1.09.1980 r. Od początku został zatrudniony na oddziale (...) na stanowisku tokarza. Jako tokarz odwołujący zajmował się toczeniem na tokarce różnych detali, które następnie są wykorzystywane przy remontach i naprawach maszyn podstawowych na odkrywce.

W okresie od 23.04.1981 r. do 14.04.1983 r. ubezpieczony odbywał służbę wojskową, a po jej zakończeniu od dnia 13.05.1983 r. wrócił do pracy w Kopalni na to samo stanowisko tokarza. Odwołujący cały czas pracował na oddziale (...). Był to oddział, w którym dokonywano napraw i regeneracji części zamiennych do maszyn podstawowych, taśmociągów i innych urządzeń górniczych, produkowano też niektóre nowe części zamienne. Odwołujący pracował

jako tokarz , zajmował się wykonywaniem oraz regeneracją różnych części zamiennych do maszyn podstawowych takich jak koparki, zwałowarki, taśmociągi a także innych maszyn pracujących na odkrywce. Prace te wykonywał na tokarce w hali warsztatowej. Jedynie sporadycznie zdarzało się, że odwołujący jechał na odkrywkę tam gdzie znajdowały się maszyny urabiające, by dokonać pomiarów części , które miał dorobić bowiem nie wszystkie elementy maszyn można było przywieźć na hale warsztatową, wówczas jechał na odkrywkę tam gdzie pracowała maszyna i dokonywał pomiarów bezpośrednio na maszynie, zajmowało mu to ok. 2- 3 godzin. Takie wyjazdy jednak zdarzały się rzadko, na wyraźne polecenie przełożonego regułą natomiast było, że części które miały być naprawione przywozili do warsztatu pracownicy wykonujący pracę na odkrywce.

W lipcu 2006 r. doszło do połączenia oddziału (...) z oddziałem (...) odkrywki (...) i wówczas powstał jeden oddział o nazwie Oddział (...)((...)). Te zmiany organizacyjne miały na celu lepsze wykorzystanie pracowników warsztatów i kierowania ich do okresowych prac na odkrywce w razie wystąpienia takiej potrzeby, bez formalnego przenoszenia do innego wydziału. Po połączeniu oddziałów odwołujący nadal wykonywał dotychczasową pracę , pracował przy tokarce zajmując się wykonywaniem części zamiennych do maszyn pracujących na odkrywce, także do taboru kolejowego. Prace te wykonywał na hali warsztatowej a jedynie sporadycznie jechał na odkrywkę w celu pomiaru części maszyny. Niewątpliwie wnioskodawca nie wykonywał pracy stale na odkrywce (ani też w połowie czasu pracy) bowiem miejscem jego pracy była hala warsztatowa , a stanowisko pracy miał przy tokarce.

Z dniem 1.11.2007 r. odwołujący został przeniesiony na stanowisko mechanik obróbki skrawaniem na oddziale (...)- Oddział (...) odkrywki (...) a od dnia 1.07.2011 r. powierzono mu stanowisko mechanik na odkrywce. Pomimo zmiany nazwy stanowiska charakter pracy odwołującego nie uległ żadnej zmianie, nadal zajmował się regeneracją i naprawą detali, części do koparek, obsługiwał tokarkę i prace te wykonywał na hali warsztatowej. Jedynie sporadycznie , jeśli była taka potrzeba to odwołujący jechał na odkrywkę i dokonywał tam pomiarów części maszyny, które następnie regenerował lub wykonywał nowe. Pracę w tym charakterze odwołujący wykonuje do chwili obecnej.

Pismem z dnia 15.08.2012 r. B. F. zwrócił się do Przewodniczącego Komisji Weryfikacyjnej przy (...) A. o zaliczenie lat pracy w (...) A. jako pracy górniczej. W odpowiedzi na ten wniosek Komisja Weryfikacyjna pismem z dnia 12.12.2012 r. poinformowała wnioskodawcę, że odstępuje od rozpatrzenia wniosku bowiem w okresie objętym wnioskiem ubezpieczony wykonywał prace na stanowiskach, które zgodnie z ustawą o emeryturach i rentach z FUS nie są zaliczane do pracy górniczej na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nakładu i złoza, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych.

W dniu 24.06.2013 r. Kierownik Działu Kadr D. D. wystawił odwołującemu świadectwo wykonywania pracy górniczej , w którym potwierdzono, że B. F. wykonywał pracę górniczą stale i w pełnym wymiarze czasu pracy od 1.07.2011 r. do nadal pracując jako rzemieślnik zatrudniony stale na odkrywce (mechanik wg. Zał. 2 pkt 32).

W piśmie z dnia 16.06.2014 r. wyjaśniono jednak , że z uwagi na to, że kierownik oddziału, w którym zatrudniony był odwołujący nie potwierdził by pracownik ten wykonywał pracę górniczą stale na odkrywce należy wycofać świadectwo pracy górniczej z dnia 24.06.2014 r.

Komisja Weryfikacyjna w (...) Spółka Akcyjna rozpatrzyła wniosek ubezpieczonego dot. ustalenia, że w okresach od 1.09.1980 r. do 30.06.2011 r. wykonywał pracę górniczą. Komisja po zapoznaniu się z dokumentacją pracowniczą wnioskodawcy, po wysłuchaniu świadków i wnioskodawcy postanowiła odmówić uznania , że B. F. we wskazanym okresie wykonywał pracę górniczą bowiem stanowisko tokarz i mechanik obróbki skrawaniem nie jest ujęte w wykazie stanowisk, na których zatrudnienie uważa się za pracę górniczą.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych, w aktach osobowych odwołującego , dokumentów złożonych do akt sprawy, w tym pisma (...) S.A. w T. z dnia 16.06.2014 r., na podstawie zeznań świadków A. S. (1), R. K. oraz zeznań ubezpieczonego.

W ocenie Sądu treść dokumentów znajdujących się w aktach osobowych pracownika nie budziła wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym przebiegiem zatrudnienia wnioskodawcy. Z treści tych dokumentów wynika jednoznacznie, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w (...) A. był zatrudniony w Oddziale (...) ((...), (...)) na stanowisku tokarza, a swoje obowiązki wykonywał na hali warsztatowej. Później od 2006 r. doszło do połączenia oddziałów i wówczas odwołujący był pracownikiem oddziału (...) jednak połączenie oddziałów miało charakter organizacyjny i nie wpłynęło istotnie na zakres obowiązków wnioskodawcy co przyznał sam odwołujący oraz przesłuchani w sprawie świadkowie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków bowiem są szczere, wzajemnie się uzupełniają i znajdują potwierdzenie w dokumentach. Świadcowie A. S. i (...). K. pracowali razem z odwołującym i potwierdzili, że swoje obowiązki wykonywał na hali warsztatowej, a jedynie sporadycznie wyjeżdżał na odkrywkę w celu dokonania pomiarów części, które miał obrabiać na tokarce. Świadek D. O. natomiast był prezesem Kopalni (...) w latach 2008 – 2011 i potwierdził, że celem połączenia oddziałów było bardziej efektywne wykorzystanie pracy pracowników warsztatów i powierzenie pracownikowi stanowiska mechanik na okrywcę stwarzało jedynie potencjalną możliwość kierowania takiego pracownika okresowo do pracy na odkrywce. To czy konkretny pracownik taką pracę na odkrywce wykonywał zależało od okoliczności i zaistniałej potrzeby. Świadek przyznał także, że w okresie kiedy był prezesem zarządu Kopalni praca tokarza, mechanika obróbki skrawaniem nie była zaliczana do kategorii pracy górniczej.

Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego bowiem były one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, w tym z zeznaniami świadków i dokumentami zawartymi w aktach osobowych. Odwołujący przyznał, że wykonywał swoje obowiązki na hali warsztatowej a jedynie okazjonalnie jechał na odkrywkę by dokonać pomiarów części maszyn, których regeneracją się zajmował.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że wnioskodawca ubiega się o przyznanie prawa do emerytury górniczej, w chwili złożenia wniosku odwołujący miał 51 lat, jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego jednak złożył oświadczenie o przekazanie środków tam zgromadzonych na dochody budżetu państwa .

Zgodnie z treścią **art. 50 a ust. 1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2013.1440. j.t.) górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie natomiast z ust. 2 powołanego przepisu wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Jak wynika z treści powołanych przepisów do nabycia prawa do emerytury poza przesłanką wieku jest posiadanie okresów pracy górniczej , które łącznie z okresami pracy równorzędnej wynoszą dla mężczyzny co najmniej 25 lat. Ponadto z uwagi na wiek wnioskodawcy wymagane jest by posiadał także co najmniej 15 lat pracy górniczej , o której mowa w art. 50 c ust. 1 .

Zgodnie z treścią **art. 50 c ust. 1** za pracę górniczą uważa się zatrudnienie:

- 1) pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;

2) pod ziemią i przy głębieniu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów;

3) pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią;

4) na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa;

5) pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego;

6) w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego;

7) na stanowiskach maszynistów wyciągowych na szybach oraz na stanowiskach sygnalistów na nadszybiach szybów w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2;

8) na stanowiskach pracy pod ziemią w nieczynnych kopalniach wymienionych w pkt 1;

9) na stanowiskach instruktorów zawodu w górniczych polach szkoleniowych pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego.

Natomiast za pracę równorzędną z pracą górniczą (**art. 50c ust. 2**) ustawa uważa :

1) zatrudnienie na stanowiskach wymagających kwalifikacji inżyniera lub technika w zakresie górnictwa w urzędach górniczych, jeżeli zatrudnienie jest związane z wykonywaniem czynności inspekcyjno-technicznych w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4, pod warunkiem uprzedniego przepracowania w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4 co najmniej 10 lat pod ziemią, na odkrywce w kopalniach siarki lub węgla brunatnego, a także w kopalniach otworowych siarki albo na stanowiskach dozoru lub kierownictwa ruchu;

2) zatrudnienie przy innych pracach, nie dłuższe niż 5 lat, do których pracownicy wykonujący prace określone w ust. 1 i w pkt 1 i 2 przeszli w związku z likwidacją kopalni, zakładu górniczego, przedsiębiorstwa lub innego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-4.

Określenie niektórych stanowisk pracy górniczej , o których mowa w art. 50 c ust. 1 pkt 4 nadal następuje na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994 r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. z 1995 r. Nr 2, poz. 8). Zgodnie z treścią § 2 powołanego rozporządzenia za pracę górniczą w kopalniach węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla tych kopalń uważa się okresy zatrudnienia na stanowiskach wymienionych w wykazie stanowiącym

załącznik nr 2 do rozporządzenia. W powołanym załączniku wymienione są różne stanowiska w punktach od 1 do 32, wśród wymienionych tam stanowisk nie ma stanowiska tokarza ani mechanika obróbki skrawaniem. W punkcie **32** wymienieni są natomiast rzemieślnicy i inni robotnicy zatrudnieni stale na odkrywce przy wykonywaniu bieżących robót montażowych, konserwacyjnych i remontowych: ślusarze, spawacze, elektrycy, mechanicy, monterzy, wulkanizatorzy, automatycy, cieśle.

Z ustaleń Sądu dokonanych na podstawie materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie wynika, że odwołujący w okresie od 1.09.1980 r. pracował na stanowisku tokarza i wykonywał prace związane z naprawą, regeneracją i wytwarzaniem części maszyn podstawowych, a prace te wykonywał na hali warsztatowej, przy tokarce, frezarce. Jedynie sporadycznie, w razie konieczności, wykonywał także prace poza halą warsztatową - na odkrywce. Było to związane z koniecznością dokonania pomiarów części, którą odwołujący wytwarzał na swoim stanowisku pracy, z tym, że zdarzało się to okazjonalnie, na polecenie przełożonego i nie było nigdzie odnotowywane. Po dokonaniu pomiarów odwołujący wracał na swoje stanowisko pracy na hali warsztatowej i wykonywał część niezbędną do pracy maszyny zgodnie z dokonanymi pomiarami. Nie zawsze jednak praca ta wymagała dokonania pomiarów bowiem dotyczyło to jedynie części niestandardowych lub takich które były już wcześniej remontowane, naprawiane przez co zmieniały swoje pierwotne wymiary i wymagały indywidualnego dostosowania. Przy innych naprawach i regeneracji innych części takiej konieczności nie było. Z materiału dowodowego zebranego w sprawie można wywnioskować, że nie zdarzało się to często a co do zasady ubezpieczony wykonywał swoje obowiązki na hali warsztatowej.

W ocenie Sądu prace jakie wykonywał w spornym okresie odwołujący nie mieszczą się w definicji pojęcia pracy górniczej ani też stanowisko odwołującego (tokarz, mechanik obróbki skrawaniem) nie zostało wymienione w rozporządzeniu z 23.12.1994 r. Wprawdzie od 1.07.2011 r. odwołujący zajmował stanowisko „mechanik na odkrywce” jednak praca na stanowisku mechanika tylko wtedy może być uznana za pracę górniczą jeśli mechanik jest zatrudniony stale na odkrywce przy wykonywaniu bieżących robót montażowych, konserwacyjnych i remontowych. Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie odwołujący także w okresie pracy na stanowisku „mechanik na odkrywce” nie wykonywał pracy na odkrywce bowiem nadal pracował w warsztacie, przy tokarce. Taki rodzaj prac i obowiązków nie spełnia przesłanek określonych w powołanych przepisach.

Za pracę górniczą uważa się bowiem jedynie zatrudnienie na odkrywce przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych. Z okoliczności sprawy wynika, że ubezpieczony w okresie swojego zatrudnienia w Kopalni nie wykonywał pracy na odkrywce przy urabianiu, ładowaniu i przewozie nadkładu i złoża. Nie pracował na odkrywce przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, nie pracował też przy pomiarach na odkrywce. Jego praca była wprawdzie związana z naprawą i remontem części urządzeń wydobywczych, ale tą pracę wykonywał poza odkrywką pracując na hali warsztatowej. Również w okresie zatrudnienia na stanowisku „mechanik na odkrywce” jego obowiązki nie ulegały zmianie i nadal wykonywał takie sam obowiązki jak wcześniej pracując na stanowisku tokarza. Wbrew więc nazwie stanowiska ubezpieczony nie pracował na odkrywce i nie był zatrudniony stale na odkrywce przy wykonywaniu bieżących robót remontowych. Okazjonalne i zdarzające się niezbyt często wyjazdy na odkrywkę w celu dokonania dokładnego pomiaru części zamiennej maszyny, dla której odwołujący naprawiał części, nie zmieniają charakteru pracy odwołującego i nie mogą doprowadzić do przyjęcia, że taki pracownik wykonuje pracę stale na odkrywce. Praca na stanowisku tokarza jest ściśle związana z pracą na tokarce i zasadnicza część tej pracy musi być wykonywana w warsztacie. Natomiast praca w warsztacie, nawet jeśli jest on położony w pobliżu wyrobiska, nie może być, w ocenie Sądu, zakwalifikowana jako praca na odkrywce. Wprawdzie nie ma legalnej definicji odkrywki, ale nie budzi wątpliwości, że pod pojęciem „zatrudnienie na odkrywce” chodzi o zatrudnienie w terenie, gdzie prowadzone jest wydobywanie i transport złoża. Zatrudnienie na hali warsztatowej nie spełnia tych wymogów nawet jeśli jest to praca wykonywana dla potrzeb tego wydobycia.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, iż nie każda praca w kopalni węgla brunatnego, która funkcjonalnie związana jest z eksploatacją odkrywki, jest pracą górniczą uprawniającą do emerytury górniczej. Analiza w ocenie pracy górniczej powinna koncentrować się na ustawowych warunkach pracy górniczej (pojęciu tej pracy),

a nie na samej nazwie stanowiska. (tak wyrok SN z dnia 12.05.2010 r. I UK 30/10, LEX nr 590315, wyrok SN z dnia 24.03.2011 r. I UK 320/10, LEX nr 811824, wyrok SN z dnia 16.06.2011 r. I UK 381/10, LEX nr 1043983) Sąd Najwyższy podkreślał, że to ustawa określa co stanowi pracę górniczą uprawniającą do emerytury górniczej i punktem wyjścia w ocenie pracy górniczej są ustawowe warunki pracy górniczej określone obecnie w art. 50 c ustawy. Wymaga więc podkreślenia, że zgodnie z punktem 4 powołanego przepisu za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalni węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych. Praca ta może być zaliczona jako praca górnicza jeśli jest wykonywana na stanowiskach określonych w rozporządzeniu z dnia 23.12.1994 r. Tak więc stanowiska wymienione w załączniku nr 2 do tego rozporządzenia, tylko wtedy uzyskują uznanie zatrudnienia za pracę górniczą, gdy pracownik na nich zatrudniony na odkrywce w kopalni węgla brunatnego pracował przy urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych.

Wprawdzie organ rentowy, na podstawie dołączonego do wniosku świadectwa wykonywania pracy górniczej uwzględnił ubezpieczonemu okres pracy górniczej w wymiarze 2 lata, 1 miesiąc i 19 dni jednak w świetle ustaleń Sądu brak jest wystarczających podstaw by przyjąć, że w okresie od 1.07.2011 r. odwołujący taką pracę górniczą wykonywał. Świadectwo pracy górniczej, na które powołuje się ubezpieczony stanowi dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc i w przypadku sporu jego treść podlega ocenie Sądu (tak wyrok SN z 12.12.2011 r. I UK 120/11). Odwołujący w spornym okresie nie pracował na odkrywce przy urabianiu, ładowaniu, przewozie nadkładu i złoża, nie pracował przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego ani też przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych tak więc w świetle przepisów ustawy brak jest podstaw by sporne okresy pracy uznać wnioskodawcy za okresy pracy górniczej.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art., 98 i 108 kpc w związku z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U.2013. 490.j.t.).

E. Majewska